

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 16.376 van 25 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"Volgens uw verklaringen bent u sjiïet, afkomstig uit Najaf en heeft u de Iraakse nationaliteit. Ten tijde van het regime van Saddam Hussein zou uw vader fotograaf en secretaris zijn geweest van de gouverneur van Najaf. Later zou hij het hoofd zijn geworden van het veiligheidsdepartement van Najaf en Kerbala. In deze hoedanigheid zou hij hebben samengewerkt met andere veiligheidsdiensten. In 1989 zou hij zijn ontslagen omwille van een relatie met de secretaresse van de gouverneur. Nadien zou hij zijn blijven werken als informant voor iemand bij de Muderiyet Amn, tot aan de val van het regime.

Van 1994 tot 1996 zou u aangesloten zijn geweest bij de Fedayeen Saddam, afdeling Istikhbarat (Militaire Veiligheid). U diende te infiltreren bij de vijand en er informatie te verzamelen. In 1996 zou u zijn ontslagen omdat men te weten was gekomen dat u een oom in de Verenigde Staten had. U zou nog verder hebben gestudeerd, waaronder twee jaar aan de universiteit, tot ongeveer 2000. Tot aan de val van het regime zou u in de timmerzaak van uw vader hebben gewerkt.

Na de val van het regime zou uw vader zijn lastiggevalen door mensen uit de wijk en slachtoffers van het regime omwille van zijn vroegere positie bij de veiligheidsdienst in

Najaf. Hij zou uit verschillende hoeken bedreigingen hebben ontvangen en slechts een deel ervan hebben kunnen afkopen.

Sinds 24/03/2004 zou u door de bemiddeling van uw vader als bewaker in het gebouw van de gouverneur van Najaf zijn beginnen werken. In deze periode zou er zwaar slag zijn geleverd tussen de Amerikanen en het Mehdi-leger en ook het gebouw van de gouverneur zou zijn aangevallen. U zou ervan zijn beschuldigd een aantal leden van het Mehdi-leger te hebben gedood tijdens de bewaking van dit gebouw. Nadien zou u bijna niet meer buiten zijn gekomen en bleef u in het gebouw overnachten. Omwille van deze bedreigingen zou u op 02/08/2005 op eigen verzoek zijn overgeplaatst naar Hilla. U zou er tewerkgesteld zijn geweest in Hotel Babel, een Amerikaans hoofdkwartier. Af en toe zou u er ook vertaalwerk hebben verricht.

In deze periode zou u er ook zijn gehuwd met uw echtgenote, maar dit zou tegen de wil van haar familie zijn geweest omdat u tot de Fedayeen Saddam had behoord en uw vader Baathist was. Hierdoor zou haar familie erwraak op u willen nemen. Uw echtgenote zou echter twee maanden na jullie huwelijk om het leven zijn gekomen toen onbekenden jullie huis binnenvielen. U vermoedt dat ze naar u op zoek waren omwille van uw werkzaamheden voor de Amerikanen in Hilla. Na de dood van uw echtgenote zou u nog een zevental maanden hebben verder gewerkt.

Uiteindelijk zou u op 15/12/2006 Irak hebben verlaten en naar België zijn gereisd. Op 08/01/2007 diende u een asielaanvraag in. Na uw aankomst in België zou u vernomen hebben dat uw broer, die werkte voor de Iraakse Nationale Garde, was gedood. U vreest een eventuele terugkeer naar Irak omwille van drie redenen: ten eerste vreest u vervolging door slachtoffers van het Baathregime omwille van de positie van uw vader bij de Baathpartij en uw positie bij de Fedayeen Saddam; ten tweede vreest u leden van het Mehdi-leger omwille van uw werkzaamheden als bewaker voor de Iraakse en Amerikaanse autoriteiten in Najaf en Hilla; en ten slotte vreest u de eerwraak van de familie van uw echtgenote omdat u zonder hun toestemming huwde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vader en moeder, uw militaire kaart, de kaart van de universiteit (zonder foto), een nieuwe identiteitskaart voor u en uw echtgenote, uw huwelijksakte, de overlijdensakte van uw broer, de badge van uw broer bij de Nationale Garde, een foto van uw broer, kaart en documenten van uw vader als fotograaf bij gouverneur Najaf en een aantal foto's van uw vader."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt als zou er in uw hoofde sprake zijn van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Ten eerste blijkt uit uw verklaringen dat u na de val van het regime van Saddam Hussein vervolging vreesde omwille van de positie van uw vader, alsook omwille van uw werkzaamheden voor de Fedayeen Saddam.

Hierbij dient te worden vastgesteld dat u eerder vaag blijft aangaande de werkzaamheden van uw vader voor het voormalige regime. Zo haalde u aan dat hij fotograaf was voor de gouverneur van Najaf, alsook dat hij nadien hoofd van de veiligheid was. Gevraagd naar het parcours dat uw vader aflegde binnen de Baathpartij verklaarde u de details ervan niet te kennen. U wist dat hij 'oudu' was en misschien zelfs 'oudu fara', maar zekerheid hieromtrent had u niet (CGVS1, p.3). Dit is merkwaardig. Hij zou ook hebben gewerkt voor de veiligheidsinstanties in Najaf en er zelfs de verantwoordelijke zijn geweest. Wat de naam van deze 'veiligheidsinstantie' was, kon u niet aangeven (CGVS1, p.4). U kende wel een aantal andere veiligheidsinstanties, maar daar zou hij niet voor hebben gewerkt. Vervolgens verklaarde u dat hij na zijn ontslag een veiligheidsagent was, maar met zekerheid wist u dit niet te zeggen. U wist enkel dat hij voor een Ahmed werkte, die voor de Mudiriyet Amn werkte (CGVS1 p.4). Het is merkwaardig dat u hierover niet meer duidelijkheid kan verschaffen. Het betreft hier immers een lange periode, namelijk van 1989-2003, gedurende dewelke u grotendeels zelf bij de Baathpartij en de Fedayeen Saddam betrokken zou zijn geweest, waardoor van u toch meer concrete informatie kan worden verwacht. Dit is zeker zo omdat u net die positie van uw vader ten tijde van het Saddamregime mede aanhaalt als oorsprong van uw problemen (CGVS2 p.14). Bovendien kunnen de door u voorgelegde documenten van uw vader enkel bevestigen dat hij als fotograaf werkte voor het bureau van de gouverneur, en kan er nergens uit worden afgeleid dat hij de meer in het oog springende functie bij de veiligheidsdienst bekleedde (CGVS2 p.4). Het is precies deze veiligheidsfunctie die aan de basis van uw vaders problemen, en daaruit volgend ook uw problemen, zou liggen.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u omtrent uw positie bij de Fedayeen Saddam (FS) ongerijmde verklaringen heeft afgelegd. Zo haalde u aan dat u twee jaar bij de FS was aangesloten, namelijk van 1994 tot 1996 (CGVS1 p.3, 6). Toen u gevraagd werd welke voordelen iemand van de FS kreeg, verklaarde u dat de professoren op de universiteit u hielpen. U zou effectief deze hulp van de professoren hebben gekregen (CGVS1 p.7-8). Vervolgens werd u gevraagd in welke periode u dan wel aan de universiteit was; volgens u was dit van 1998 tot 2000 en u verklaarde expliciet dat u nog bij de FS was toen u op de universiteit zat. Geconfronteerd met de onmogelijkheid van zaken verklaarde u dan dat u tot 1998 bij de FS werkte, om nadien terug te komen op uw verklaringen en te stellen dat u er slechts tot 1996 bij hoorde (CGVS1 p.7-8). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS werd nog eens verduidelijking gevraagd omtrent uw studies. Uit uw beschrijving kan worden afgeleid dat u de basisschool deed tot ongeveer 1991-92 omdat u een jaar bleef zitten. Vervolgens deed u middelbaar onderwijs, waar u vier in plaats van drie jaar over deed, en dit aldus beëindigde in 1995-96. Daarna komt drie jaar voortgezet onderwijs, waar u vijf jaar over deed (dus tot 2000-2001). Vervolgens zou u naar de universiteit zijn gegaan (dus 2003-2004) (CGVS2.p2). Deze geschetste chronologie komt in het geheel niet overeen met uw asielrelaas waarin u verklaarde in dat u ergens in 1997 of 1998 aan de universiteit bent gestart (CGVS2p.2) en u in het laatste jaar van het voortgezet onderwijs was toen u zich aansloot bij de FS. Toen u ontslagen werd uit de FS zou u op de universiteit zijn geweest (CGVS2 p.8). Ook uw voorgelegde studentenkaart biedt hieromtrent geen uitsluitend daar deze duidelijk is gemanipuleerd door het verwijderen van de foto. Er kunnen dan ook vragen worden gesteld bij het authentiek karakter van dit document en bij uw verklaringen inzake de periode dat u actief zou zijn geweest bij de FS. Alsook blijkt deze ongeloofwaardigheid uit het feit dat u verklaarde dat u op het moment van de moord op Muhammad (A.-S.) in Najaf één maand afwezig was uit de FS, alsook dat ieder lid van de FS toen een premie kreeg van 30.000 dinar (CGVS1 p.7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Muhammad (A.-S.) werd vermoord in februari 1999. Dit strookt aldus weerom niet met uw verklaringen dat u maar van 1994 tot 1996 bij de Fedayeen Saddam was. Uit dit alles dient te worden besloten dat u

uitermate onduidelijke en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de periode dat u bij FS in dienst zou zijn geweest.

Alsook is het merkwaardig dat u er niet in slaagt ook maar één naam van uw oversten bij de FS te geven (CGVS1 p.6). Verder werd u gevraagd de structuur op te geven van de FS in Najaf: u verklaarde dat er een instructeur voor politiek was, instructeur logistiek, iemand verantwoordelijk voor de planning, de sociale zaken, en de wapenstock (CGVS1 p.6). Dit is echter vrij vaag. Toen u dan later gevraagd werd of er een politieke afdeling in de FS bestond, antwoordde u hierop ontkennend (CGVS2 p.8). U draagt ook geen enkel begin van bewijs aan inzake uw tewerkstelling bij de Fedayeen Saddam. Dit alles roept ernstige vragen op betreffende uw voorgehouden profiel. Voorts is het opmerkelijk dat u niet weet wanneer het regime van Saddam Hussein ten val kwam. Volgens u was dit op 03/09/2003, terwijl dit in werkelijkheid op 11/04/2003 was (CGVS1 p.8). Toen u verder werd gevraagd de val van het regime te Najaf te beschrijven verklaarde u dat de Amerikanen niet in Najaf zijn gekomen, dat het enige moment dat de Amerikanen er kwamen op 25/03/2004 was. De stad zou volgens u zijn gevallen ergens in augustus 2003, u herinnert zich dat omdat het warm was toen (CGVS1 p.8-9). Dit stemt echter niet overeen met de werkelijkheid. Voorts is het ook merkwaardig dat u, volgens uw verklaringen, op het moment van de bombardementen op de moskee in Samarra, werkzaam was in het provinciehuis te Najaf. In werkelijkheid vonden die bewuste aanslagen plaats op 22/02/2006, een moment dat u volgens uw verklaringen al in Hilla was (CGVS2 p.9-10). Het is frappant dat u zich dergelijke belangrijke gebeurtenis, welke als de start van het sektarisch geweld in Irak wordt beschouwd, niet zou herinneren. Temeer dit ongetwijfeld op uw werk als bewaker een weerslag zal hebben gehad.

Wat betreft uw functie als bewaker van overheidsgebouwen in Najaf en Hilla dient het volgende te worden opgemerkt. Vooreerst legt u geen enkel begin van bewijs aangaande deze werkzaamheden voor (CGVS2 p.4). Dit is merkwaardig gezien het feit dat u wel in staat bent documenten aan te leveren inzake (een deel van) de positie van uw vader. Vervolgens blijkt uit uw verklaringen dat u de positie van bewaker bij het gouverneursgebouw in Najaf verkreeg door bemiddeling van uw vader (CGVS2 p.10). Gezien het hierboven vastgestelde ongeloofwaardig karakter van de hoge positie van uw vader, kan ook aan de invloed van uw vader om u dergelijke functie te bezorgen ernstig worden getwijfeld. Voorts blijft u ook eerder vaag aangaande uw werkzaamheden aldaar. Zo verklaarde u dat u het provinciebureau diende te bewaken en jullie dit samen met de Amerikanen deden. Het is echter merkwaardig dat u er geen enkel idee van heeft welke Amerikaanse eenheid of groep het gebouw mee bewaakte (CGVS2 p.10-11). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Engels heeft gestudeerd en jullie samen instonden voor de bewaking, waardoor aldus enige informatie hieromtrent van u kan worden verwacht. Vervolgens legde u tegenstrijdige verklaringen af omtrent het aantal bewakers. Zo was u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS van oordeel dat jullie met zes Irakese bewakers waren en ongeveer vijftien Amerikanen (CGVS2 p.11). Tijdens uw tweede gehoor heeft u het echter over vier Irakezen. Er zouden ook Amerikanen zijn geweest, maar dat aantal was niet stabiel, variërend van twee tot zes (CGVS1 p.10). Vervolgens is het merkwaardig dat er volgens uw verklaringen geen enkele aanval op het gebouw van de gouverneur heeft plaatsgevonden in de periode dat u er was tewerkgesteld, dus van 24/03/2004 tot 02/08/2005. Er zouden wel gevechten op de begraafplaats zijn geweest (CGVS1 p.10). Later verklaarde u dan weer dat er op het moment van de slag van Najaf wel een aanval op het gebouw is geweest, maar zonder dat het veroverd werd (CGVS1, p.13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en welke is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het gebouw in deze periode wel degelijk in handen is gevallen van het Mehdileger en nadien is heroverd. Indien u er werkelijk bewaker was, zou u dit ongetwijfeld hebben geweten. U spreekt wel over gevechten met het Mehdileger om het gebouw te bewaken, maar nergens haalt u aan dat dit gebouw ook effectief in handen is gevallen van het Mehdileger en nadien is heroverd (CGVS2 p. 12). Er rijzen dan ook ernstige twijfels over uw bewering als zou u als bewaker hier tewerkgesteld zijn geweest.

Verder dienen tevens enkele opmerkingen te worden geformuleerd in verband met uw tewerkstelling in Hilla. Zo legt u ook aangaande deze tewerkstelling geen enkel begin

van bewijs voor. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u nooit persoonlijk door het Mehdileger werd gevisieerd in Hilla, omdat die daar volgens uw verklaringen niet aanwezig is (CGVS1, p.14). U heeft het wel over de inval van onbekenden in uw woning, als gevolg waarvan uw echtgenote overleed. U heeft slechts een vermoeden dat ze wisten dat u voor de Amerikanen werkte en u daarom werd gezocht. Het is bovendien merkwaardig dat u na de dood van uw echtgenote nog zes à zeven maanden bleef werken, zonder dat u nog indicaties had dat u werd gevisieerd (CGVS1, p.14). Hierdoor kan moeilijk worden gewag gemaakt van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie in uw hoofde.

Ten slotte kan ook aan de door u voorgehouden problemen met de familie van uw echtgenote weinig geloof worden gehecht. Zo blijkt uit uw verklaringen dat jullie relatie niet werd toegestaan omwille van het feit dat u bij de Fedayeen Saddam aangesloten bent geweest en uw vader een Baathist was (CGVS1 p.13). Gezien bovenstaande bemerkingen aangaande de geloofwaardigheid van uw profiel bij de Fedayeen Saddam, kon ook aan dit aspect van uw asielrelaas weinig geloof worden gehecht. Vervolgens blijkt uit uw verklaringen dat u uw vrees voor erewraak enkel baseert op een vermoeden en verklaringen van derden, namelijk uw vader, maar u zelf nooit concrete bedreigingen heeft ontvangen (CGVS1 p.14). Uit de door u voorgelegde overlijdensakte kan evenmin worden besloten dat uw echtgenote zou zijn omgekomen omwille van de inval van onbekenden in jullie woning.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in uw hoofde niet worden gesproken van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft het luik subsidiaire bescherming dient het volgende te worden opgemerkt. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Centraal-Irak een reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vaststelling volstaat niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Zoals boven vastgesteld blijkt immers dat ernstig kan worden getwijfeld aan uw profiel bij de Fedayeen Saddam. Gezien de algemeen gekende, en ook door u beschreven, mensenrechtenpraktijken van de Fedayeen Saddam is dit geen onbelangrijk element bij de beoordeling van uw asielsdossier. De onduidelijkheid in uw verklaringen is van die aard dat het onmogelijk is om een correct beeld te vormen van uw activiteiten in het verleden (o.a. bij Fedayeen Saddam), van uw positie of situatie in Irak, van het eventueel van toepassing zijn van de uitsluitingsclausule, van de mogelijkheid voor u tot het bekomen van bescherming in uw land van herkomst of om te besluiten dat u als burger kan worden beschouwd. Van een kandidaat-vluchteling kan verwacht worden dat hij zijn volledige medewerking verleent aan de onderzoekende instanties, zodat deze een correct zicht kunnen krijgen over het profiel van de aanvrager en zijn nood aan bescherming. Dit is in uw geval allerminst het geval, hetgeen uitsluitend te wijten is aan uw persoonlijk gedrag. De subsidiaire beschermingsstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Ze kunnen ondermeer uw identiteit en afkomst bevestigen, welke hier niet in twijfel werden getrokken. De overige documenten betreffen voornamelijk de positie van uw vader als fotograaf en van uw broer bij de Nationale Garde, welke hier op zich ook niet in twijfel werden getrokken.”

4.1. Verzoeker voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motivatiebeginsel doordat de Dienst Vreemdelingenzaken (sic.) (verder: DVZ) in de weigeringsbeslissing enerzijds een aantal elementaire zaken vermeldt die niet overeenkomen met de informatie die door hem tijdens zijn interview werd meegedeeld, wat zou blijken uit de notities die door Mr. Jespers werden gemaakt, en anderzijds een aantal conclusies trekt die ingaan tegen het voorgebrachte feiten- en bewijsmateriaal.

Verzoeker betoogt dat in de bestreden beslissing onnodig een zeer verwarrend beeld wordt geschetst van de bovenvermelde data die in zijn levensloop van belang waren: 1994-1998-2001-2004-2005-2006. Uit de notities van Mr. Jespers zou zijn levensverloop duidelijk blijken.

Volgens verzoeker stelt de bestreden beslissing dat hij pas na 2001 twee jaar naar de universiteit zou zijn gegaan. Hij zou echter steeds duidelijk hebben vermeld dat hij tussen 1996 en 2001 hoger onderwijs heeft gevolgd. Dat de interviewer de verhouding tussen voortgezet onderwijs en universiteit niet begreep, kan volgens verzoeker niet in zijn nadeel spelen. Hij verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) onophoudelijk aan de hand van non-argumenten verwarring te willen zaaien. Verzoeker preciseert dat hij aan de universiteit studeerde van 1999 tot 2001.

Hij beweert dat uit de notities van Mr. Jespers blijkt dat hij nimmer sprak van vier Irakezen, doch steeds van zes.

Uit deze notities zou tevens blijken dat verzoeker wel degelijk aantoont welke zijn oversten waren terwijl de bestreden beslissing stelt dat hij dit niet afdoende aangeeft.

Verzoeker stelt dat uit de notities van Mr. Jespers blijkt dat hij een hele resem details heeft verschaft omtrent zijn lidmaatschap en activiteiten van de Fedayeen Saddam, die niet worden betwist. De beslissing houdt hiermee volgens verzoeker geen rekening en verklaart niet hoe hij hiervan op de hoogte kon zijn indien hij geen lid was geweest van de Fedayeen.

Verzoeker wijst erop dat de precieze data die door het CGVS worden gevraagd feiten betreffen die zich reeds gedurende meer dan tien jaar geleden voordeden. Dat hij in de stresserende omstandigheden van de interviews eens data verwarde mag volgens verzoeker niet worden aangewend als doorslaggevende reden om zijn relaas als ongeloofwaardig af te doen indien hij wel de nodige bewijsstukken kan voorleggen die minstens een begin van bewijs vormen van de door hem aangehaalde feiten.

Verzoeker benadrukt dat hij onder andere zijn militaire kaart heeft voorgelegd, zijn universiteitskaart, de badge van zijn broer bij de nationale garde, foto's van verzoeker in het Iraakse leger en de documenten van zijn vader als fotograaf bij de gouverneur van Najaf. Hij meent dat het onaanvaardbaar is dat het CGVS bewijsstukken en interviews zo interpreteert om haar gelijk te verdedigen.

Hij stelt dat er niet afdoende rekening werd gehouden met zijn precarie situatie, de moeilijkheden om concrete bewijsstukken neer te leggen omtrent zijn activiteiten in Irak en de stressfactor die in zijn hoofd voor de nodige verwarring kan zorgen. Voorts wordt er geen rekening gehouden met de door hem bijgebrachte bewijsstukken.

Ter staving van dit alles brengt verzoeker nog een aantal documenten bij.

Verzoeker besluit dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees bestaat voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève.

Bij aangetekende zending van 25 juli 2008 brengt verzoeker nog drie bijkomende stukken bij, met name een bevelschrift om als wachter aan te treden aan overheidsgebouwen te Najaf, een bevel van 1 augustus 2005 om als bewaker van Najaf naar Hilla te gaan en het verzendingsbewijs van deze stukken vanuit Basra.

Verzoeker legt bij aangetekende zending van 18 augustus 2008 een aanvullende nota bij het verzoekschrift neer op basis van voormelde nieuwe elementen. Tevens voegt hij een vertaling bij van twee van de drie documenten die op 25 juli 2008 aan de Raad werden overgemaakt.

4.2. Inzake het aangetekend schrijven van verzoekers advocaat van 18 augustus 2008 dient te worden vastgesteld dat waar dit schrijven, behoudens de bijgebrachte documenten, een repliek inhoudt op de nota van verweerder, dit niet dienstig kan worden bijgebracht in onderhavige procedure aangezien de voormelde wet van 15 december 1980 noch het PR RvV voorzien in de mogelijkheid van repliek op de nota van verweerder.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.852, 15 februari 2007). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet

steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen (R.v.St., nr. 166.377, 5 januari 2007). Dat verzoeker stress zou hebben gehad tijdens het interview doet aan deze plicht geen afbreuk. Hij laat na aan te tonen waar dit zijn verklaringen zou hebben beïnvloed en uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op een normale wijze is geschied.

De Raad stelt vast dat de in de bestreden motivering aangehaalde verklaringen betrekking hebben op elementaire zaken, namelijk verzoekers studies en beroepsactiviteit, waarvan, ook na een lange periode, een redelijke kennis mag worden verwacht, te meer daar verzoekers beroepsactiviteiten de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vlucht.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake de beweerd positie van zijn vader binnen de veiligheidsdiensten van de Baath en hij betwist evenmin de motivering aangaande het voorgehouden Baathprofiel van zijn vader. In acht genomen dat verzoeker (i) het parcours van zijn vader binnen de Baathpartij niet kon toelichten (ii) diens rang niet met zekerheid kon zeggen (iii) de naam niet kon geven van de veiligheidsinstantie waarvoor zijn vader verantwoordelijke zou zijn geweest (iv) vervolgens verklaarde dat zijn vader veiligheidsagent was, doch dit niet met zekerheid kon zeggen, hetgeen des te meer klemmt daar het hier een lange periode betrof (van 1989 tot 2003) (v) de voorgelegde documenten enkel bevestigen dat verzoekers vader werkte als fotograaf, doch hieruit nergens kan worden afgeleid dat hij de meer in het oog springende functie bij de veiligheidsdienst bekleedde, dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent zijn vaders activiteiten binnen de Baathpartij niet overtuigen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker net de positie van zijn vader mede aanhaalt als de oorsprong van zijn problemen.

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaring bij DVZ dat zijn vader uit de Baathpartij werd gezet in 1998 omdat hun oom sinds 1990 politiek vluchteling was in de USA (administratief dossier, stuk 14, p.12) moeilijk te verzoenen is met zijn verklaringen aangaande de brief van het veiligheidsonderzoek, waaruit blijkt dat de overheid hiervan reeds in 1993 weet had en bevestigde dat zijn vader hiermee niets te maken had (administratief dossier, stuk 4, p.4).

Wat betreft de chronologie van verzoekers studies, dient te worden opgemerkt dat verzoekers uiteenzetting tijdens de gehoren en in het verzoekschrift verwarrend en incoherent is, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing. Anderzijds dient te worden opgemerkt dat verweerder het door verzoeker neergelegde attest van het ministerie van defensie, blijkens hetwelk hem op 16 februari 1997 uitstel van dienst werd gegeven omwille van zijn studie in het zesde middelbaar van het academiejaar 1996-1997 (administratief dossier, stuk 20: documenten) evenals het attest waaruit blijkt dat hij in 1997-1998 Engels studeerde op de universiteit (*Ibid.*) niet in de beslissing betreft. Voormelde attesten kunnen verzoend worden met zijn verklaringen op het CGVS waar hij stelde dat hij ergens in 1997 of 1998 naar de universiteit ging (administratief dossier, stuk 4, p.2).

Daargelaten de vaststelling dat verzoekers verklaringen aangaande zijn studieverloop fluctueren, merkt de Raad op dat deze verklaringen blijkens de bestreden beslissing gecorrigeerd worden aan zijn beweerd lidmaatschap van de Fedayeen Saddam. Nopens zijn lidmaatschap bij de Fedayeen Saddam dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing terecht stelt dat (i) hij hieromtrent geen begin van bewijs bijbrengt, hetgeen te dezen des te meer klemmt daar, indien hij lid was van de Fedayeen, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij documenten kan bijbrengen inzake zijn toetreding, opleiding van zes maanden en gedwongen ontslag (ii) in de mate hij zijn verklaringen over zijn studies linkt aan zijn lidmaatschap, hij onduidelijke verklaringen aflegde omtrent de periode dat hij in dienst zou zijn geweest (iii) dat hij geen naam van een overste kan meedelen (iv) zijn verklaringen niet stroken met de datum van de moord Muhammed Al-Sadr. Tevens dient te worden opgemerkt

dat, gelet op verzoekers leeftijd (geboren in 1979) en de algemeen bekende gegevens aangaande Fedayeen, het niet aannemelijk is dat hij in 1994 of 1996 toetrad tot de Fedayeen daar hij toen slechts vijftien of zeventien jaar oud zou zijn geweest. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk volwaardig lid te zijn geweest van de Fedayeen Sadam.

De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering niet betwist waar deze stelt dat hij niet weet wanneer het regime van Sadam ten val kwam, hetgeen des te meer klemmt daar verzoeker verklaarde dat zijn problemen na de val van het regime begonnen (administratief dossier, stuk 14, p.12), en foutieve verklaringen aflegt met betrekking tot de val van Najaf, hetgeen geenszins aannemelijk is voor iemand die beweert actief deel te hebben uitgemaakt van het Baathregime en de Fedayeen. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

De Raad merkt ten overvloede op dat de omstandigheid dat verzoeker na de val van het regime in 2003 nog meer dan drie jaar in Irak verbleef afbreuk doet aan zijn beweerde vrees voor vervolging omwille van zijn behoren tot dit regime.

Verzoeker betwist de motivering evenmin waar deze stelt dat (i) zijn verklaring dat hij op het moment van de bombardementen op de moskee in Samarra werkzaam was in het provinciehuis te Najaf, strijdig is met de werkelijkheid (ii) verzoeker er geen idee van had welke Amerikaanse eenheid het gebouw mee bewaakte terwijl hij Engels heeft gestudeerd en zij samen instonden voor de bewaking (iii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de vraag of er al dan niet een aanval zou hebben plaatsgevonden op het gebouw in de periode dat hij er was tewerkgesteld (iv) zijn verklaringen bovendien strijdig zijn met de werkelijkheid aangezien het gebouw in deze periode in handen viel van het Mehdi-leger en nadien werd heroverd, terwijl verzoeker verklaarde dat dit niet werd veroverd. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

De Raad stelt vast dat verzoeker tevens tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het moment waarop hij bewaker zou zijn geworden. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij dat hij als bewaker werkte in het gebouw van de gouverneur sinds 24 maart 2004 (administratief dossier, stuk 8, p.9), terwijl hij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS aangaf daar te hebben gewerkt sinds 24 januari 2004 (administratief dossier, stuk 4, p.3). Verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af aangaande het loon dat hij zou hebben ontvangen, daar hij bij DVZ verklaarde dat hij 800 dollar per maand verdiende (administratief dossier, stuk 14, p.13), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij in het begin 200 tot 300 dollar kreeg en in Hilla 600 dollar (administratief dossier, stuk 8, p.10, 12). Hij legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het gebouw in Hilla, daar hij tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde dat dit twee verdiepingen had (*Ibid.*, p.11), terwijl hij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde dat dit gebouw drie of vier verdiepingen had en preciseerde dat het een groot en hoog gebouw was (administratief dossier, stuk 4, p.13).

Gelet op het voorgaande, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde activiteit als bewaker, noch aan de hieruit voortvloeiende problemen, te meer daar hij verklaarde in Hilla nooit persoonlijk te zijn gevisieerd door het Mehdi-leger omdat dit daar niet aanwezig was en ze hem niet kenden (administratief dossier, stuk 8, p.14).

Wat betreft verzoekers beweerde vrees ten aanzien van de familie van zijn vrouw, merkt de Raad op dat daar waar er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde lidmaatschap van de Fedayeen en het verleden binnen de veiligheidsdiensten van zijn vader, het evenmin aannemelijk is dat de ouders van zijn echtgenote om deze redenen het huwelijk zouden weigeren. Bovendien wordt op fundamentele wijze afbreuk gedaan aan verzoekers vrees doordat hij na de dood van zijn echtgenote nog zes tot zeven maanden in Hilla bleef werken, zonder dat hij nog indicaties had dat hij werd gevisieerd (*Ibid.*). De bestreden beslissing merkt verder terecht op dat verzoeker zijn vrees voor eerwraak louter baseert op een vermoeden en verklaringen van derden, doch zelf nooit concrete bedreigingen heeft ontvangen.

Waar de bestreden beslissing terecht opmerkt dat uit de overlijdensakte van verzoekers vrouw niet kan worden besloten dat deze zou zijn omgekomen naar aanleiding van een inval door onbekenden in hun woning, stelt de Raad tevens vast dat verzoekers verklaringen niet

overeenstemmen met de inhoud van deze overlijdensakte, gezien verzoeker aangaf dat zijn echtgenote "Al-Aboudi Hamida" heette (administratief dossier, stuk 14, nr. 13), terwijl de overlijdensakte handelt over een zekere "Bahya Kizar 'Abud" (administratief dossier, stuk 20: documenten).

Gelet op het voorafgaande, kwam de bestreden motivering terecht tot de conclusie dat de voorgelegde documenten niet afdoende zijn om verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. Voor zover zij dienen om zijn identiteit en afkomst aan te tonen, wordt terecht opgemerkt dat deze niet worden betwist. Wat betreft de documenten aangaande de activiteiten van verzoekers vader als fotograaf en van verzoekers broer bij de nationale garde, stelt de bestreden beslissing met recht dat deze niet van die aard zijn dat zij aan voormelde vaststellingen afbreuk kunnen doen, daar ook deze feiten niet worden betwist.

Met betrekking tot de bij het verzoekschrift gevoegde documenten, stelt de Raad vast dat, behoudens de foto van verzoeker in uniform, deze reeds werden neergelegd. Deze foto, die in kopie wordt bijgebracht en waarop verzoeker alleen wordt afgebeeld in een uniform, is niet van die aard dat zij de voormelde vaststellingen kan wijzigen.

De op 25 juli 2008 en 18 augustus 2008 neergelegde stukken met bijbehorende vertaling, vermogen niet zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen, mede in acht genomen dat het attest van 24 januari 2004 strijdig is met verzoekers verklaring dat hij als bewaker begon te werken op 24 maart 2004 (administratief dossier, stuk 8, p.9).

In acht genomen dat er geen geloof kan worden gehecht aan (i) de activiteiten van zijn vader binnen de Baathpartij (ii) zijn lidmaatschap en activiteiten voor de Fedayeen (iii) zijn functie als bewaker in Najaf (iv) zijn functie als bewaker in Hilla, is verzoekers voorgehouden profiel en zijn hieruit voortvloeiende vrees voor vervolging niet aannemelijk.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van DVZ en de verhoorverslagen van het CGVS en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

5.2. De bestreden beslissing betwist verzoekers identiteit en afkomst (Najaf) niet en stelt dat de situatie in Centraal-Irak op dit ogenblik beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hoger werd vastgesteld dat verzoeker vage, incoherente en niet plausibele verklaringen aflegde inzake het verleden van zijn vader, zijn studieverloop en lidmaatschap van de Fedayeen Saddam. Verzoeker noch verweerder tonen aan dat verzoeker lid zou geweest zijn van de Fedayeen Saddam en in het dossier zijn - behoudens zijn ongeloofwaardige verklaringen inzake voormeld lidmaatschap en zijn functie als bewaker - geen elementen te ontwaren dat hij na de val van het regime van Saddam Hoessein daden zou gesteld hebben die strijdig zouden zijn met het begrip 'burger'. Aan verzoeker dient, naar analogie met artikel 50 van het eerste aanvullend Protocol van 8 juni 1977 bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de behandeling van slachtoffers van internationale gewapende conflicten, het voordeel van de twijfel te worden toegekend en hij wordt derhalve als 'burger' beschouwd. De subsidiaire beschermingsstatus kan aan verzoeker worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 25 september 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.